

Formandsberetning
Petanqueklubben Nordjylland/Karolinelund

2019

Et år er gået, og det er tid at kigge lidt tilbage på den forgangne sæson. Vores altoverskyggende aktivitet er naturligvis Sommerlandsturneringen, og desværre var vores præstation ikke prangende. Vi kom – som vi plejer, fristes man til at sige – for sent i gang og hang i en meget tynd tråd inden 4 rundes weekendkampe. Desværre klarede danmarksserieholdet ikke skærene og måtte se en nedrykning i øjnene. 2. divisionsholdet endte á points med Odense, men pga. resultaterne af de indbyrdes kampe bevarede vi pladsen i 2. division. Men det kan næsten ikke være mere yderligt, så i glæden over at bevare pladsen blander sig en erkendelse af nødvendigheden af analyse og hårdt arbejde forud for den nye sæson.

Vi har i bestyrelsen naturligvis analyseret på situationen, og én konklusion melder sig hurtigt. Danmarksserieholdet har været lidt forsømt. Der har ikke været en fast holdleder, og spillerne har med rette kunnet føle sig lidt ladt i stikken. Det rører ved et stort og tilbagevendende problem, som egentlig er delvist strukturelt betinget. Da kampene i de forskellige rækker afvikles samme dag, og forskellige steder i landet, kan vores træner ikke følge begge holdene i kampsituationerne, hvilket ellers ville være optimalt. Men derudover er vi jo en flok, der egentlig først og fremmest er aktive i Nordjylland, fordi vi gerne vil spille mest muligt. At fungere som holdleder, med hvad deraf følger af papirarbejde, holdopsætning, taktiske overvejelser osv., gør det vanskeligt at koncentrere sig fuldt og helt om sit eget spil. Men givet er, at vi i den kommende sæson skal have fundet en mere stabil løsning.

En anden del af analysen går på det mentale. I alle årene har vores styrke, som jeg ser det, gået på kollektivet. Vi har fungeret som hold i kraft af sammenholdet. Det har kunnet opveje nogle tekniske mangler ind imellem. Jeg husker tydeligt den allerførste sæson, hvor vi spillede en tæt kamp. Et rigtig godt skud lykkedes, og øvrige spillere på vores hold brød ud i jubel. Da blev jeg på sidelinjen kontaktet af en ældre herre, der gjorde mig opmærksom på, "at sådan plejer vi ikke at reagere, når vi spiller petanque". Ligeledes var det i begyndelsen ret ukendt med et kampråb, men i tidens løb har mange taget det til sig. Dette blot et par udslag af vores sammenhold, som nok var ganske naturligt og ureflekteret hos os. Men i stigende grad er vi blevet bevidste om nødvendigheden af at gå "all-in", at være der for holdet. Det gælder både, når man ikke lige er i kamp selv og bliver på sidelinjen for at støtte holdkammeraterne, selv om en magelig stol, en smøg eller en kop kaffe frister, og det gælder når man er klar til at blive skiftet ind eller skiftet ud, hvis andre uden for skønner det nødvendigt. Måske har vi i modgangstider lidt glemt denne gamle kvalitet i de kollektive værdier, måske er vi blevet for individuelle i vores tilgang til kampene. I alt fald skal vi dyrke og værne om denne kernekvalitet i vores klub.

Naturligvis skal vi også se på vores træning. Vores DNA er jo meget anderledes end de fleste andre klubbers, idet vi alle sammen spiller i DGI-klubberne og har meget at gøre der, hvilket bevirker at træning i Nordjylland-sammenhæng primært består i de to fællestæninger forud for kampstævnerne. Ganske vist har vi mandagstræningerne herudover, men det er jo langt fra alle der har tid og overskud til at komme til dem også, når træningen i DGI-klubben skal passes, Limfjordsturneringskampene skal afvikles osv.

Simon har gjort et stort stykke arbejde i sæsonen og introducerede bl.a. et nyt tiltag, hvor alle skulle registrere resultaterne af en række tekniske øvelser. Det var et totalt nybrud, tør jeg godt sige, og ikke alle var lige begejstrede. Men efter den første aften, hvor det tog hele træningsaftenen, fandt det efterhånden et mere passende leje, så der også var tid til andre ting, herunder sammenspillet. Personligt synes jeg, at

det var forfriskende med en ny måde at gribe tingene an på, men må i samme åndedrag også erkende, at det måske nok gik lidt ud over det kollektive, som jeg var inde på før. Jeg ved, at Simon kan dokumentere, at vi alle teknisk set blev bedre hen over sæsonen, så effekten var der jo. Sideløbende hermed gjorde Simon også meget ud af at indprente os vigtigheden af at optræde som hold. Og en enkelt ting vil jeg gerne fremhæve: Da det viste sig, at vore indlæg generelt var for upræcise, tog træneren fat i det og specialtrænede teknikken med høje indlæg, og det hjalp gevaldigt. Så alt i alt stor tak til Simon for sæsonen.

Vores ambitioner om at udvikle DGI-aktiviteter, nu da vi efter fusionen med Karolinelund også er medlem af DGI, er desværre også i 2019 blevet ved ambitionerne. Men igen, det er rigtig svært at få op at stå. Det kræver nok, at en eller flere vil dedikere sig til at stå for det. Det kræver tilstedeværelse, hvis vi skal have organiseret spil i Karolinelund, og det kræver hul i kalenderen, hvis vi skal afvikle DGI-stævner. Dog vil jeg da gerne nævne, at vore torsdagsmix har trukket pænt med deltagere også uden for DPF-regi, men egentlig nye spillere, som ikke i forvejen er engageret i en DGI-klub, har der vist ikke været. Men tak til Torben for at have bøvlet med disse torsdagsmix.

Den noget massivt fyldte kalender betød desværre også, at det i år ikke blev til nogen sommerfest, men vi håber, at vi kan genoptage denne tradition i det kommende år.

Hvis vi skal se lidt fremad mod den kommende sæson, står vi med et stort problem, nemlig at Simon af personlige/familiære grunde ikke har kunnet overse trænerjobbet i 2020. Vi har i bestyrelsen kigget os grundigt om, forhørt os til højre og venstre, haft møder ude til sportshøjskolen osv. men alt sammen uden gevinst. Der går ikke mange løse petanquetræner-emner rundt derude. Måske kunne vi ved annoncering på landsplan tiltrække en, men vores vurdering er, at det formodentlig ville blive alt for dyrt. Så p.t. står vi med plan B, som består i, at den gamle træner (undertegnede) træder til igen. Hvis vi ender der, lover jeg, at jeg vil gøre mit yderste for både at udvikle teknik, taktik og styrke sammenholdet og sammenspillet. Det sidste, sammenspillet, har ofte været oppe at vende i forskellige sammenhæng, og det er meget vigtigt at have godt sammenspillede konstellationer, men meget ofte er det svært at træne, da der nemt mangler en spiller eller to til fællestræningerne, så herfra en opfordring til, at man virkelig prioriterer at komme til disse træninger. Vi er udmærket klar over, at nogle kan være forhindrede pga. arbejde, men vi har besluttet, at det ikke i sig selv skal udelukke nogen fra at spille kampe, selv om man selvkært ikke kan være spillet ind i konstellationerne på samme måde, som de, der har mulighed for at deltage i fællestræningerne.

Sommerlandsturneringen vil blive afviklet efter samme koncept som sidste år, selv om der hen over vinteren har været diskussioner om bl.a. kortere spilledage og dermed flere stævner. Men alt bliver altså ved det gamle.

Af øvrige tiltag i 2020 vil jeg nævne, at der igen rumles med planer om en "Karolines dag" blandt aktiviteterne i Karolinelund. Sidste år blev det en dundrende fiasko, der kom ikke et øje. Det var nok dels vejrets skyld, men i særklasse også dårlig kommunikation om arrangementet. Jeg vil ikke afvise, at vi deltager igen, men det kræver, at der bliver taget helt anderledes håndfast fat på organisering og kommunikation.

I august er Aalborg Kommune vært for brandmændenes internationale OL, og vi er blevet spurgt, om vi vil kunne organisere en petanqueturnering torsdag 27. august. Vi har sagt ja ud fra en vurdering af, at et godt forhold til kommunen ikke skader og ud fra, at det kun kan medvirke til synlighed for vores klub.

Vi har fået en henvendelse fra Susanne Ryberg, som er formand for TU, og som har overtaget undersøgelser vedr. DM-arrangementer. Som man måske har læst eller set, arbejdes der på at samle en hel række DM-arrangementer i Aalborg i 2021, og fra DPF's side ville man forhøre sig, om petanque var en

mulighed i denne sammenhæng. Vi har jo før analyseret dette, og vi har meddelt, at vi som klub ikke kan løfte opgaven, det kræver stor kommunal involvering for at få løst de praktiske opgaver, for slet ikke at tale om at finde det store antal frivillige, der skal til for at afvikle arrangementet. Imidlertid vil man gerne fra DPF herop og besigtige forholdene og få en snak om muligheder for et DM eller et DM i skud. Formanden har nogle flotte visioner om finalekampe i Jomfru Ane Gade eller på havnefronten, og det ville da være lækkert, hvis det på en eller anden måde kunne realiseres. Foreløbig har vi lovet at vise dem rundt, hvis de kommer herop engang i marts.

Og så er der vist for mig kun tilbage at takke bestyrelse, træner, holdledere ja jer alle sammen for sæson 2019. Vi har sammen stridt os igennem en vanskelig sæson, og har mod på at tage fat på sæson 2020 med standerhejsning mandag 30. marts i Karolinelund.